

Το μυστήριο της εξομολόγσεως και οι διανοούμενοι (Δημήτριος Παναγόπουλος)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Μαΐου 26, 2016

Πολλοί δυστυχώς από τους αυτοαποκαλούμενους «καλούς ανθρώπους» απορρίπτουν το **Μυστήριο της ιεράς Εξομολόγσεως** και εκφράζονται πολλές φορές και βλάσφημα εναντίον των ιερωμένων και με μία χαρακτηριστική αποστροφή μιλούν γι' αυτούς λέγοντας: «Τι είναι αυτά που μας λέτε, να εξομολογηθούμε; Να πάμε εμείς σε παπά να πούμε τις αμαρτίες μας; Εμείς γνωρίζουμε καλύτερα από τον παπά! Εμείς είμαστε διανοούμενοι άνθρωποι. Τι μπορεί, άλλωστε, να μας προσφέρει ένας παπάς, και μάλιστα πολλές φορές κατώτερης μορφώσεως από εμάς; Εμείς πηγαίνουμε και κοινωνούμε έτσι! Λέμε, Χριστέ μας ή Παναγία μας, συγχώρεσέ μας, και είμαστε εντάξει» κτλ. Και δυστυχώς, αυτοί που τα λένε αυτά δεν είναι λίγοι, αλλά πολλοί. Και παρότι θεωρούν τους εαυτούς τους ανώτερους πνευματικά και ότι δεν έχουν ανάγκη εξομολόγσεως, αφέσεως, νουθεσίας, εντούτοις πέφτουν σε λάκκο μεγάλο, από αμάθεια και εγωισμό. Γι' αυτό, αν θέλουν, ας προσέξουν τις παρακάτω διαφωτιστικές συμβουλές.

Πρώτον, για να κατανοήσουν τα θρησκευτικά ζητήματα πρέπει να «κοντύνουν» τον εγωισμό τους. Δεύτερον, θα πρέπει να θελήσουν να γίνουν μωροί, ώστε να μπορέσουν να γίνουν σοφοί κατά Θεόν, όπως διδάσκει και ο Παύλος λέγοντας: *«Μηδείς εαυτόν εξαπατάτω, ει τις δοκεί σοφός είναι εν υμίν εν τω αιώνι τούτω, μωρός γενέσθω, ίνα γένηται σοφός. Η γαρ σοφία του κόσμου τούτου μωρία παρά τω Θεώ εστί»* (Α' Κορ. 3:18-19). Και τρίτον, θα πρέπει να θέσουν την ψυχή τους κάτω από Πνευματικό και όχι κάτω από επιστήμονα. Άλλωστε ο Χριστιανισμός δεν επικράτησε μέσω των επιστημόνων αλλά μέσω Πνευματικών. Αλίμονο δε σε αυτούς, που τους διαφεύγει αυτό. Γι' αυτό η **Μετάνοια και η Εξομολόγηση** δεν είναι υπόθεση επιστημονικής φύσεως, αλλά πνευματικής, και μάλιστα Μυστήριο. Γιατί αν ήταν κάτι που θα μπορούσε να έχει γνώμη η Επιστήμη, πώς τότε θα ήταν Μυστήριο! Το Μυστήριο δεν επιδέχεται έρευνα και καλούμαστε να το δεχθούμε μόνο ως Μυστήριο.

Και ρωτούμε όλους αυτούς που τυχόν έχουν διαφορετική γνώμη, αυτούς που απορρίπτουν δηλαδή την Εξομολόγηση στον εντεταλμένο ιερέα και γενικώς το Μυστήριο ως Μυστήριο.

Γνωρίζουν, ότι ο Χριστιανισμός είναι Μυστήριο; Έχουν προσέξει τις μεταβολές που κάνει ο Χριστός στις καρδιές μας;

Και αν ναι, τότε πώς ζητούν επιστημονικές λύσεις για τα Μυστήρια, και μάλιστα από τη στιγμή που **το Άγιο Πνεύμα ενεργεί το Μυστήριο** και όχι ο άνθρωπος; Γι' αυτό δεν θα πρέπει να δικαιολογούνται, ότι δήθεν αναζητούν Πνευματικούς επιστήμονες, παρότι υπάρχουν και τέτοιοι. Διότι όπως υπάρχουν μικροί και μεγάλοι ιατροί του σώματος, έτσι υπάρχουν και των ψυχών, αρκεί να θελήσουν, και υπάρχουν πολλοί, πάμπολλοι, ώστε θα είναι αναπολόγητοι, αν το αποφύγουν. Πάντως, όπως έχουμε πει πρωτότερα, **τα Μυστήρια της Ορθοδόξου Εκκλησίας δεν τα επιτελούν οι ιερείς ως άνθρωποι, ούτε η κατά κόσμον μόρφωσή τους, αλλ' αυτό το ίδιο το Άγιο Πνεύμα μέσω αυτών**. Οι ιερείς, επαναλαμβάνουμε, είναι όργανα στη διακονία του Αγίου Πνεύματος, όπως λέει και ο Απόστολος Παύλος: *«Ούτως ημάς λογιζέσθω άνθρωπος, ως υπηρέτας Χριστού και οικονόμους μυστηρίων Θεού»* (Α' Κορ. 4:1).

Ωστε δεν υπάρχει καμιά δικαιολογία. Και ακόμη, αν προς στιγμήν παραδεχθούμε, ότι η μόρφωση του ιερέως είναι αυτή που αξιοποιεί το Μυστήριο, τότε πώς προσέρχονται πολλές φορές σε θεία Κοινωνία την οποία επιτελούν κάποιες φορές και αγράμματοι ιερείς; Διότι κατά λογική συνέπεια, ο ιερέας, ο οποίος θεωρείται ανάξιος για το ένα Μυστήριο, της Εξομολόγησεως ας πούμε, θα πρέπει να είναι ανάξιος και για το άλλο, το της θείας Ευχαριστίας. Και γι' αυτό ρωτούμε όλους αυτούς, που αποφεύγουν, με την ανωτέρω δικαιολογία, την Εξομολόγηση: Πώς το δικαιολογούν αυτό; **Πιστεύουν μήπως ότι υπάρχουν ιερείς, οι οποίοι μπορούν να τελούν το Μυστήριο της θείας Ευχαριστίας (για να προσέρχονται αυτοί ανεξομολόγητοι) και ότι δεν μπορούν να ενεργούν και το Μυστήριο της ιεράς Εξομολόγησεως, για να εξομολογηθούν;** Ας μας επιτρέψουν να τους υπενθυμίσουμε, ότι τους πλανά ο Διάβολος και να προσέξουν... Να προσέξουν πολύ, διότι **το θέμα της σωτηρίας της ψυχής τους δεν είναι υπόθεση ανθρώπινης γνώσεως, αλλ' ενεργείας Αγίου Πνεύματος**.

Και ακόμη, ας μας επιτρέψουν να τους θέσουμε ακόμη μία ερώτηση: Από πού και ως πού είναι ανώτεροι άνθρωποι και ζητούν ανώτερους και μορφωμένους πνευματικούς; Πώς είναι ανώτεροι, αφού είναι δούλοι της αμαρτίας, γεμάτοι από πορνείες, μοιχείες, εκτρώσεις, κλοπές, αδυναμίες, βλασφημίες, ζηλοτυπίες, φθόνους κλπ.; Πώς συμβαίνει η μόρφωσή τους και η διανόησή τους να κυλιέται στον βόρβορο της αμαρτίας; Γι' αυτό είναι καιρός να πληροφορηθούν όλοι οι αυτοαποκαλούμενοι «καλοί, ανώτεροι, διανοούμενοι» κλπ., ότι **οι αμαρτίες τους έχουν την ανάγκη του Πνευματικού ιερέως και όχι τη μόρφωσή του**, και από τη στιγμή που συγχέουν και εξαρτούν τη σωτηρία της ψυχής τους από τη μόρφωση του ιερέως και όχι από το πετραχήλι του, δεν γνωρίζουν ούτε τι λένε ούτε τι ζητούν. Και ως αμαρτωλοί που είναι και αυτοί, ας φροντίσουν να λάβουν θέση αμαρτωλού έναντι

του Κυρίου, της Εκκλησίας Του της Ορθοδόξου και των ζωηφόρων της Μυστηρίων και όχι διανοούμενου. Ως αμαρτωλοί, που έχουν ανάγκη συγχωρήσεως, ας ταπεινωθούν και ας ζητήσουν την άφεση των αμαρτιών τους από τον Κύριο, μέσω των οργάνων Του στη γη που λέγονται ιερείς, είτε είναι μορφωμένοι αυτοί είτε όχι, είτε είναι αμαρτωλοί είτε όχι, αν σοβαρά αγαπούν την ψυχή τους και επιθυμούν τη Βασιλεία των Ουρανών.

Τέλος, σημειώνουμε μέρος μιας από τις καταλυτικές προσευχές του Οσίου Εφραίμ του Σύρου. Η προσευχή έχει ως εξής: *«Ελέησόν με ο Θεός κατά το μέγα έλεός σου, στόμα ανάξιον βοά προς σε, Κύριε, και καρδιά ου καθαρά και ψυχή μεμολυσμένη. Ελέησόν με, τον υπέρ πάντας τους αμαρτωλούς αμαρτήσαντα. Ελέησόν με, τον εχθρόν της ψυχής μου και επίβουλον της σωτηρίας μου. Ελέησόν με».*

(Από το περιοδικό «Ορθόδ. Φιλόθεος Μαρτυρία», τ. 45-47, Εκδ. Ορθ. Κυψέλης, σελ. 237)

(Πηγή ηλ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org)